

стото да забѣлѣжж, че въ селата младитѣ момчета щомъ стигнатъ на 14 години, почнатъ да се ергенѣятъ и много отъ тѣхъ се гордѣятъ съ това название и много често извършватъ безъ мѣсто работи, които голѣмитѣ едва ли би прѣдприели. Подобно и момчетата отъ 12—13 години почнатъ да се момѣятъ и сж много честолюбиви, ако момчетата на подобна възраст не ги заставляватъ на хорото или другадѣ да имъ искатъ китки или да си приказватъ съ тѣхъ, кога ги срѣщатъ. За доказателство на това привождамъ примѣръ, който съмъ съ очитѣ си видѣлъ въ трънково-махаленския съборъ и описалъ въ дописка въ в. „Народний гласъ“ подъ дата 19-й май 1882 г. Всичко тука казано се отнася и до всичкитѣ села въ Старо-Загорско.

Хасковско. — Младитѣ кара да се женихъ: едно взаимното влечение на половеѣ, а друго—да се прибере момчето, да се добие йоще една работница въ кѣщи, да родѣтъ и исхранѣтъ чада, както и тѣхъ сж отхранили: „да се плоди свѣтъ.“

18-й Въпросъ. — *Каква гледатъ да е годеницата (момата), отъ добръ родъ, богата, кадърна за работа само или кротка, добра?*

Отговори:

Ахж-Челебийско. — За главеницата (годеницата) гледатъ да е кѣщовница и отъ сой (родъ). За богатство не гледатъ твърдѣ много, защото казватъ, че „когато се съберѣтъ два кѣсмѣта, Господъ помага.“ Освѣнъ това гледатъ да е хитра, чловѣчна и „да знае да излѣзе упрѣжъ чловѣцитѣ.“ „Земи си жена отъ ужакъ, пакъ не мой да те е страхъ; ако едно врѣме родѣтъ ѣ е билъ богатъ, а сега не, нищо не врѣди.“ „Дѣто е текла вода, пакъ ще тече“ — казватъ.

Добричъ. — Кога ще избиратъ невѣста, нито на хубостѣта гледатъ, нито на богатството твърдѣ, ала гледатъ дѣвицата да има добръ характеръ, скромность, да е научена на домашна и полска работа, т. е. да знае да прѣде, ткае, да жъне и пр.

Въ избиранието на невѣстата, родителитѣ се не мѣсятъ.

Евджилери. — Годеницата гледатъ да бжде отъ добъръ родъ, кадърна за работа, да почита всички въ кѣщи, да е хубавица, добра, кротка и да е работна.